

JONUŠKAITĖ ŽYMANTĖ VLADISLAVA

Dailininkė skulptorė, juvelyrė **Žymantė Vladislava Jonuškaitė** gimė 1936 m. rugsėjo 30 d. Vaduvų kaime (Skapiškio valsčius). Pradžios mokyklą lankė Vėžionyse, 1947–1954 m. mokėsi Panevėžio 2-oje vidurinėje mokykloje, 1954–1960 m. studijavo Vilniaus dailės instituto Skulptūros fakultete ir įgijo dailininko skulptoriaus kvalifikaciją. Nuo 1960 m. dirbo Klaipėdos „Dailės“ kombinato Palangos gintaro ceche dailininke, meno vadove, kūrė gintaro dirbinių etalonus. Nuo 1960 m. dalyvavo parodose, 1987 ir 1995 m. surengė asmenines kūrybos parodas Palangoje. Nuo 1969 m. Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Palangos ir Klaipėdos miestų erdves ir pastatų interjerus puošiantys Ž. V. Jonuškaitės kūriniai lyriški, apibendrintų formų, juose dominuoja romantiškas moters paveikslas, perteiktas alegoriniais įvaizdžiais.

Reljefai interjerams: „Pajūry“ (1961), „Kanklininkas“ (1965), „Kęstutis ir Birutė“ (1968), „Palanga“ (1975);

Apvaliosios skulptūros: „Saulytė“ (Palangoje, 1968), „Putamarė“ (Klaipėdoje, 1975), „Vasara“ (Klaipėdoje, 1982), „Neptūnas“ (Klaipėdoje, 1987);

Kamerinės skulptūros: „Versmė“ (1975), „Ežeras“ (1975), „Eglė ir žaltys“ (1985) ir kt.

Lietuvos dailės muziejuje saugomi darbai „Berniukas su ratu“, „Per balą“, „Mergaitė su obuoliais“, „Neringa“, „Jūros puta“ ir kt. Parašė poetinių tekstų ir eilėraščių Ulijono Lėvens slapyvardžiu. Po mirties literatūrinis palikimas publikuotas knygoje „Vaivorykštės pavėsyje“ (2001), kuri skiriama sūnui Gyčiui. Mirė dailininkė 2001 m. gegužės 20 d., palaidota Palangos kapinėse.